

Svar på interpellation från Gösta Gustavsson om enskilda avlopp

Gösta Gustavsson (C) har ställt två frågor om enskilda avlopp med anledning av artiklar i tidningar och nyhetsinslag i TV. Dessa artiklar har sin upprinnelse i att LRF Västra Sverige i ett antal artiklar och inlägg i sociala medier ifrågasatt hur Havs- och Vattenmyndigheten arbetar med sin vägledning av tillsyn för små avloppsanläggningar.

Jag tror att Gösta Gustavsson och jag är helt överens om vikten av att säkerställa kvaliteten på våra vatten. Idag finns det en betydande vetenskaplig samsyn kring enskilda avlopps miljöpåverkan. Jag vill här citera Havs- och Vattenmyndighetens svar på LRF:s artiklar och synen på enskilda avlopps miljöpåverkan:

”Utsläpp av orenat avloppsvatten riskerar att leda till smittspridning som kan vara farlig för människor och djur och som kan leda till övergödning. I stora delar av södra Sverige och längs Bottenhavets kust är övergödningen omfattande. Hälften av den fosfor som Sverige tillför Östersjön från land kommer från jordbruk. Andra källor är avloppsvatten via reningsverk och små avlopp. (SMED Rapport Nr 166 2015) Frågan om hur mycket avloppsvattnet behöver renas beror på var anläggningen finns. Om omgivningen är känslig och påverkas av många små avloppsanläggningar ställs högre krav, om en anläggning finns på långt avstånd från brunnar, badplatser eller vattendrag ställs lägre krav. En bedömning av vilken rening som är rimlig görs för varje anläggning. Om avloppsanläggningen inte riskerar att bidra till övergödning så krävs inte särskild rening av fosfor enligt dagens regler (HVMFS 2016:17). Däremot behövs oftast en grundläggande rening för att minska utsläpp av smittämnen och organiskt material (som kan leda till syrebrist i vattendrag). På köpet får man då även en viss rening av fosfor och även läkemedelsrester.”

I Linköping har vi beslutat att under en tioårsperiod gå igenom samtliga enskilda avloppsanläggningar i kommunen för att skydda sjöar och övriga vattendrag. Bygg- och miljönämnden initierade arbetet förra året. Det finns ungefär 7 000 små avloppsanläggningar i kommunen. Än så länge i år har 332 av dessa kontrollerats. Av dessa var 147 stycken, 44 procent, undermåliga. För att de ska få användas behöver fastighetsägarna genomföra större åtgärder, till exempel förbättra en infiltration eller installera ett kompaktfilter.

Läget är ungefär det jag befarade när Bygg- och Miljönämnden initierade de höjda ambitionerna för tillsyn av små avlopp. Att runt hälften av avloppsanläggningarna är undermåliga och bidrar till övergödning och en del är så dåliga att de kan orsaka smittspridning. Jag är därför väldigt glad och stolt över att vi gör det här arbetet för förbättra vattenkvaliteten i våra vattendrag och sjöar.

Vi ålägger inte fastighetsägare att vidta åtgärder som inte är nödvändiga eller effektiva, utan utgår ifrån Havs- och Vattenmyndighetens riktlinjer. Det är de som sitter på det samlade kunskapsunderlaget när det gäller avlopps- och vattenfrågor.

Samtidigt kan vi konstatera att vid all nybyggnation utanför kommunalt VA-område har Linköping en policy som säger att vi alltid kräver fosforrening som för känsligt område. Detta är en policy som antogs för drygt tio år sedan, när Gösta Gustavsson var ansvarigt kommunalråd, och som vi alltsedan dess följer. Det är bra, för vi har svårt övergödda vattendrag i kommunen, och vi måste minimera utsläppen. De kraven är i de flesta fall är mycket högre än de krav vi ställer på de avlopp vi nu kontrollerar och förelägger om åtgärder.

Mitt korta svar till Gösta Gustavsson blir därför: Nej, jag anser inte att vi riskerar att ge förelägganden om åtgärder på enskilda avlopp i onödan, utan vi följer de riktlinjer och vägledningar som den nationella expertmyndigheten satt upp.

Gunnar Gustafsson (MP)
Ordförande Bygg- och miljönämnden